

- mi zmianami) w zakresie, w jakim dotychczas pozostawało w mocy.
- 3) dekret z dnia 16 października 1945 r. o ustanowieniu delegatów do spraw młodzieży szkół wyższych (Dz. U. Nr 46, poz. 260),
- 4) ustawa z dnia 30 grudnia 1949 r. o etatach państwowych

w szkołach wyższych niepaństwowych (Dz. U. Nr 65, poz. 529).

Art. 159. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

337

USTAWA

z dnia 5 listopada 1958 r.

o zmianie ustawy z dnia 27 czerwca 1950 r. o ustroju adwokatury.

Art. 1. W ustawie z dnia 27 czerwca 1950 r. o ustroju adwokatury (Dz. U. z 1957 r. Nr 13, poz. 74) wprowadza się zmiany następujące:

- 1) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Minister Sprawiedliwości uchyła uchwały organów adwokatury sprzeczne z prawem i uchyła lub zawiesza uchwały tych organów, jeżeli wymaga tego interes publiczny. Przepis ten nie stosuje się do orzeczeń dyscyplinarnych.

2. Ostateczna decyzja w sprawie zawieszonych uchwał należy do Ministra Sprawiedliwości, który jednak w przypadku zawieszenia uchwały wojewódzkiej rady adwokackiej może przekazać podjęcie ostatecznej decyzji Naczelnej Radzie Adwokackiej.

3. Ostateczna decyzja w sprawie zawieszonych uchwał powinna być podjęta najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od daty jej zawieszenia.”;

- 2) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Minister Sprawiedliwości może rozwiązać wojewódzką radę adwokacką i Naczelną Radę Adwokacką, jeżeli rada przez swe działanie lub zaniechanie narusza prawo lub zagraża interesowi publicznemu.

2. Minister Sprawiedliwości przekazuje wówczas czasowe wykonywanie czynności rozwiązanej rady wyznaczonym przez siebie osobom spośród adwokatów lub sędziów i powierza jednej z nich czasowe pełnienie obowiązków dziekana rady adwokackiej lub prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej.

3. W razie rozwiązania rady nowe wybory do rady odbędą się w terminie wyznaczonym przez Ministra Sprawiedliwości, jednak nie później niż w ciągu 6 miesięcy od daty rozwiązania rady. W tym przypadku walne zgromadzenie wojewódzkiej izby adwokackiej zwołuje i otwiera osoba pełniący czasowo obowiązki dziekana rady adwokackiej, zaś Zjazd Adwokatury — osoba pełniący czasowo obowiązki prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej.”;

- 3) w art. 25 w ust. 2 po wyrazach „Ministra Sprawiedliwości” dodaje się wyrazy „który może rozstrzygnąć sprawę merytorycznie i w razie uwzględnienia odwołania jednocześnie wyznaczyć odwołującemu się siedzibę”;
- 4) w art. 40 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) odbył aplikację sądową i złożył egzamin sędziowski, a następnie — dwuletnią aplikację adwokacką zakończoną egzaminem adwokackim.”;

- 5) po art. 40 dodaje się art. 40¹ i 40² w brzmieniu:

„Art. 40¹. Adwokat skreślony z listy adwokatów na własną prośbę lub na skutek objęcia stanowiska, którego w myśl art. 56 nie wolno łączyć z zawodem adwokata, podlega na swój wniosek ponownemu wpisaniu na listę adwokatów, chyba że przestał odpowiadać warunkom art. 40 ust. 1 pkt 1—3.

Art. 40². 1. Przy ponownym wpisie na listę adwokatów osoby skreślone z listy w związku z objęciem stanowisk

wymienionych w art. 56 ust. 1 pkt 1, 2 i 3 zachowują na swój wniosek prawo do siedziby, jaką miały w chwili skreślenia z listy, o ile nie stoją temu na przeszkodzie przepisy art. 41¹ ust. 2.

2. Uchwała rady adwokackiej o ponownym wpisie będzie powzięta w ciągu dni trzydziestu od daty złożenia wniosku. Art. 41¹ ust. 1, art. 43 ust. 2 i art. 43¹ ust. 2 nie mają w tych przypadkach zastosowania.”;

- 6) w art. 41:

a) ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 41. Wymagania odbycia aplikacji sądowej i złożenia egzaminu sędziowskiego oraz odbycia aplikacji adwokackiej i złożenia egzaminu adwokackiego nie stosuje się do:”

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osób, które co najmniej przez trzy lata zajmowały stanowisko sędziego lub prokuratora, wiceprokuratora lub podprokuratora w powszechnym wymiarze sprawiedliwości lub wojskowej służbie sprawiedliwości albo też stanowisko sędziego w sądach ubezpieczeń społecznych bądź stanowisko rzecznika interesu publicznego lub jego zastępcy przy Trybunale Ubezpieczeń.”;

- 7) po art. 41 dodaje się art. 41¹ w brzmieniu:

„Art. 41¹. 1. Osoby zajmujące stanowiska sędziów i prokuratorów, wiceprokuratorów lub podprokuratorów w powszechnym wymiarze sprawiedliwości lub wojskowej służbie sprawiedliwości, o ile odpowiadają wymaganiom art. 40 ust. 1 pkt 4 i art. 41 pkt 2, będą w okresie 2 lat po opuszczeniu tych stanowisk wpisane na swój wniosek na listę adwokatów po uzyskaniu na to zgody Ministra Sprawiedliwości.

2. Osoby wymienione w ust. 1 po upływie 2 lat od chwili opuszczenia uprzednio zajmowanych stanowisk będą wpisane na swój wniosek na listę adwokatów, chyba że przestały odpowiadać warunkom art. 40 ust. 1 pkt 1—4.

3. Osoby wymienione w ust. 1 nie mogą w ciągu dwóch lat od opuszczenia swych stanowisk w organach wymiaru sprawiedliwości uzyskać wpisu na listę adwokatów z siedzibą w miejscowości, w której zajmowały te stanowiska w okresie ostatniego roku.

4. Minister Sprawiedliwości w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyrazić zgodę na odstąpienie od zasady ustalonej w ust. 3.”;

- 8) po art. 43 dodaje się art. 43¹ w brzmieniu:

„Art. 43¹. 1. Wojewódzkie rady adwokackie zawiadamiają Ministra Sprawiedliwości o każdej uchwale postanawiającej wpis na listę adwokatów.

2. Wpis na listę staje się prawomocny, jeżeli rada adwokacka nie otrzyma sprzeciwu Ministra Sprawiedliwości wraz z uzasadnieniem w ciągu dni trzydziestu od daty doręczenia zawiadomienia o uchwale powziętej przez radę.”;

- 9) w art. 69 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Skreślenie z listy z powodów wymienionych w ust. 1 pkt 2 i 3 nie może nastąpić w czasie toczącego się przeciwko adwokatowi postępowania dyscyplinarnego.”;
- 10) art. 71 otrzymuje brzmienie:
„Art. 71. Na listę aplikantów adwokackich może być wpisany ten, kto odpowiada wymaganiom art. 40 ust. 1 pkt 1—4 oraz odbył aplikację sądową i złożył egzamin sędziowski.”;
- 11) w art. 72 po liczbie „43” dodaje się liczbę „43”;
- 12) w art. 77 w ust. 2 dodaje się na końcu zdanie w brzmieniu:
„Normy te obowiązują również adwokatów wykonujących zawód indywidualnie.”;
- 13) art. 79 otrzymuje brzmienie:
„Art. 79. Aplikant adwokacki może zastępować adwokata w sądach i urzędach z wyjątkiem Sądu Najwyższego. Upoważnienia do zastępstwa udziela aplikantowi adwokat, który prowadzi sprawę.”;
- 14) w art. 80 w ust. 1 dodaje się pkt 3-w brzmieniu:
„3) niepomyślnego wyniku egzaminu, jeśli ponowne przystąpienie jest niedopuszczalne w myśl przepisu art. 80”;
- 15) po art. 80 dodaje się art. 80¹ w brzmieniu:
„Art. 80¹. Egzamin adwokacki może być powtórzony w razie niepomyślnego wyniku jeden raz. Komisja egzaminacyjna może jednak wyjątkowo, z ważnych przyczyn, dopuścić aplikanta do egzaminu w trzecim, wyznaczonym przez siebie, terminie.”;
- 16) po art. 82 dodaje się art. 82¹ w brzmieniu:
„Art. 82¹. Minister Sprawiedliwości może polecić wojewódzkiej radzie adwokackiej wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko adwokatowi lub aplikantowi adwokackiemu.”;
- 17) po art. 83 dodaje się art. 83¹ w brzmieniu:
„Art. 83¹. 1. Jeżeli wymaga tego interes publiczny, Minister Sprawiedliwości może po zapoznaniu się z wyjaśnieniami adwokata lub aplikanta adwokackiego, w stosunku do którego polecił wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, tymczasowo zawiesić go w wykonywaniu czynności zawodowych lub aplikanckich.
2. Tymczasowe zawieszenie ustaje z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia komisji dyscyplinarnej.
3. Komisja dyscyplinarna może po wstępnym zbadaniu sprawy złożyć do Ministra Sprawiedliwości wniosek wraz z uzasadnieniem o uchylenie tymczasowego zawieszenia.”;
- 18) w art. 91 w ust. 1 wyraz „siedemnastu” zastępuje się wyrazami „dwudziestu trzech”;
- 19) w art. 93 skreśla się ust. 2;
- 20) po art. 93 dodaje się art. 93¹ w brzmieniu:
„Art. 93¹. Rewizję od prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej rozpoznaje Sąd Najwyższy w składzie 3 sędziów. Sędziów, ich zastępców i kolejność zastępstwa w tych sprawach wyznacza kolegium administracyjne Sądu Najwyższego w podziale czynności.”;
- 21) po art. 96 dodaje się art. 96¹ w brzmieniu:
„Art. 96¹. 1. Minister Sprawiedliwości określi w drodze rozporządzenia datę, od której wejdą w życie przepisy art. 40 ust. 1 pkt 5 oraz art. 71 dotyczące obowiązku odbycia aplikacji sądowej i złożenia egzaminu sędziowskiego przed uzyskaniem wpisu na listę aplikantów adwokackich.
2. Aplikanci adwokaccy, wpisani na listę aplikantów przed datą określoną przez Ministra Sprawiedliwości w myśl ust. 1, odbywają aplikację adwokacką na zasadach obowiązujących do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”
- Art. 2. W ustawie z dnia 19 listopada 1956 r. o zmianie ustawy o ustroju adwokatury (Dz. U. Nr 54, poz. 248) skreśla się ust. 1 art. 4.
- Art. 3. Upoważnia się Ministra Sprawiedliwości do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw jednolitego tekstu ustawy z dnia 27 czerwca 1950 r. o ustroju adwokatury (Dz. U. Nr 30, poz. 275) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą z dnia 19 listopada 1956 r. o zmianie ustawy o ustroju adwokatury (Dz. U. Nr 54, poz. 248) oraz ustawą niniejszą i z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.
- Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z upływem miesiąca od daty ogłoszenia.
- Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

338

USTAWA

z dnia 5 listopada 1958 r.

o zmianie ustawy o pracy na polskich morskich statkach handlowych w żegludze międzynarodowej.

Art. 1. W ustawie z dnia 28 kwietnia 1952 r. o pracy na polskich morskich statkach handlowych w żegludze międzynarodowej (Dz. U. z 1952 r. Nr 25, poz. 171 i z 1954 r. Nr 37, poz. 160) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 ust. 1, art. 21 ust. 2, art. 23 ust. 1, art. 38 ust. 3 oraz w art. 70 wyrazy „Związku Zawodowego Pracowników Żegluga” zastępuje się wyrazami „właściwego związku zawodowego”;
- 2) w art. 24:
a) w ust. 2 skreśla się wyraz „polskim”;
b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Urlop wypoczynkowy wynosi:
1) 12 dni roboczych po roku pracy, a 18 dni roboczych po trzech latach pracy — dla wszystkich członków załogi z wyjątkiem kapitana i oficerów,
2) 30 dni kalendarzowych po roku pracy dla kapitana i oficerów, po pięciu latach pracy dla palaczy i węglarzy na statkach opalanych węglem, a po dziesię-

ciu latach pracy dla pozostałych członków załogi.”;

- c) po ust. 4 dodaje się nowe ust. 5, 6 i 7 w brzmieniu:
„5. Jeżeli członek załogi opuszcza pracę przed upływem roku pracy, przysługuje mu urlop w części odpowiadającej liczbie pełnych miesięcy służby. Urlop ten jednak nie przysługuje, jeżeli stosunek pracy uległ rozwiązaniu z winy członka załogi przed upływem sześciu miesięcy pracy.
6. Urlopu należy udzielić w porcie polskim. Członkowi załogi, nie będącemu obywatelem polskim, należy udzielić urlopu w porcie, w którym nawiązano stosunek pracy, chyba że strony inaczej to uzgodniły.
7. Jeżeli rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło przed wykorzystaniem należnego urlopu, przysługuje zamiast urlopu wynagrodzenie, które przysługuje bez względu na przyczynę rozwiązania stosunku pracy.”;
- d) dotychczasowy ust. 5 otrzymuje kolejną numerację ust. 8;